

תקבל מידי כלי-הסיוע האוויריים שלה). כמ-תוכנן, תמנה הדיביזיה 459 כלי-טיס „לוח-מים“ ו„לוגיסטיים“ וכ-15,000 איש. בחנייה שדה ו„משחקי-מלחמה“ של יחידות-סערי-אוויריות המבצעות משימות-קרב בסי-סיות העידו על יתרונות ניכרים בכל סוגי-לוחמה; ובמיוחד — ב„מבצעים-נגד-התמרדות“ (Counter-Insurgency), המעסיקים עתה כל-כך את המחשבה-הצבאית האמריקנית, וב-מצבי „לוחמה מזגבלת“. ועדת-האזן סיכמה כי יחידה שהיקנתה לה ניידות-אווירי תיטיב בהרבה מיחידה אחרת לבצע סוגי משימות

רבים; ויתירה מזו — תוכל להתמודד עם משימות שיחידה רגילה לא תוכל לנסות לבצען כלל. הקושיה המוצגת בתמידות נוגעת לסוגית פגיעותם של ההליקופטרים. אך לדעת הגנרל, אסור כי תהיה זו אמת-המידה היחידה. סיכומי בחנים ושאר נתונים — ובכך נכלל גם הנסיון בויאט-נאם — מעידים כי כלי-הטיס של „אווירית-הצבא“ פגיעים פחות מ-כפי שמקובל לחשוב. „דגמי“ טיסה שונים ומגוונים; עצמתי-אווירית; תיאום עם מערכתי-אש קרקעית; „תרגולת-קרב אווירית“;

טיסה מנמיכה-מאוד; „פעולות-חמיקה“; שי-פורים במבנה כלי-הטיס; השימוש באפתחה — כל אלה מביאים להפחתת פגיעות כלי-הטיס לפעולות-אויב אווירית וקרקעית. „ייתאמר-נא“ — לדברי הגנרל — „כי רבים הח-לקים בצידוד הצבא שכל אחד מהם, בפני עצמו, נראה פגיע מאוד. אך סיכומי כלי-טיס — כסיכומי של החייל — לצאת בש-לום מהמערכה תלויים בהערכה הנכונה לס-כנות ובתפעול הנכון של האיש וצידודו; וכבכל קרב — בודאי ובודאי תהינה אבי-דות...“

דיביזיית-סער אווירית לתרגיליה

בשלהי חורף 1963 החלו להתכנס ב„מצודת בנינג“ (מרכז חיל-הרגלים של צבא-ארה"ב) היחידות שנועדו לשמש „גרעיני-ניסויי“ של „דיביזיית-הסער האווירית ה-11“, הראשונה בסוגי-עוצבות זה אשר ההנהגה הצבאית של ארה"ב החליטה להקימה (ראה הרשימה הקודמת). לרשות מפקד-הדיביזיה החדשה יעמדו בשלב זה רק גדוד „חי"ר לסער-אווירי“ (שהוא גרסה „מוקלת“ של גדוד-הרגלים התקיף), וגדוד-ארטילריה מקובץ, המכיל סוללות הוביצרים בני 105 מ"מ, טילי „ליטל ג'ון“ וכלי-טיס קלים, חמושי-רקטות. כן מורקמת „קבוצה“ של „אווירית-הצבא“ (ובה כלי-הטיס — והציוד הדרוש בשביל לקיימם בשדה), לצורך „תשגחת“ (Surveillance) שדה-הקרב, הססת גייסות בתוך איזור-הקרב בות (הססת גייסות מחוצה לו — זהו ענין לחיל-האוויר) ותובלה אווירית לצרכי אספקה ותחזוקה שוטפים. כן מתארגנת גונדת „חיל-פרשים-אווירי“ לסיוור, פלוגת-קשר ופלוגת-הנדסה. כל אלה יאוגדו למעין „דגמי-זוטא“ מבחני של „דיביזיית-הסער-האווירית“. דיביזיה-בזעיר-אנפין זו תסתיע אף ב„גרסת-מבחן“ מוקטנת מקבילה של „בריגדת-חיבלה אווירית“ (מטוסי-הליקופטרים), אשר ניספ על טלטלת הדרגים-הלוחמים של הגייסות עצמם תעסוק גם ב„השברה קמעונית“, ליחידות הדיביזיה שבתוך איזור-הקרב, של האספקה המובאת לנקודות-חלוקה „סיטוניות“ עלידי חיל-האוויר.

תמרוני-המבחן הראשונים ייפתחו בתרגילי יחידות-משנה — כיתה, מחלקה, פלוגה —

יכולתן בתרגילי-שדה (ובבוא הזמן — בקרב) של יחידות ניידות-אוויר אלו לפעול בתנאי-קרקע ומצבי-לחימה שונים ומגוונים ביותר? המענה כלול, כנראה, בצינונים משלימים-זה-את-זה שניתנו, לרגל הקמת הגרעיני-הדיביזי-יוני החדש, בשורה של כלי-מבטא צבאיים בארה"ב — הן מבחינת מושג-היסוד של סוגי-הגייסות החדש והן מבחינת תמונת-הקרב המצטיירת כאפינית לו בעתיד.

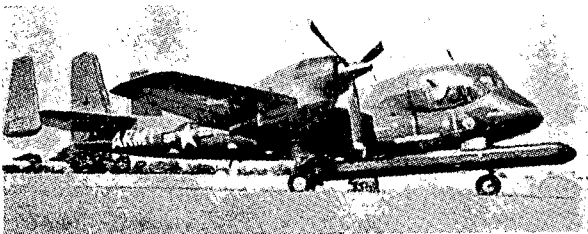
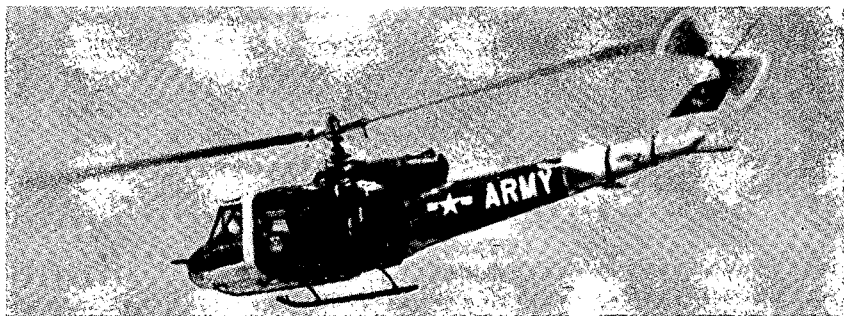
דגם-הדיביזיה החדש מכון לעיצוב יחידות-

ויגיעו דרך שלב התרגילים בעצמה גדודית עד לתרגול עוצבות. המפתח להערכות טיב התרגיל יהיה טמון בנוסחה: „מה יכולתן של יחידות ניידות-אוויר לירות, לנוע ולקיים מגע וקשר, בעצמה ובמהירות?“; וכן: „עד כמה תכליתיים מטוסי אווירית-הצבא, וההלי-קופטרים שלה, כאמצעי לתספק-מחדש של יחידות מסוגים אלה, שעה שהן נתונות כ-לחימה פעילה“.

על שום-מה הוגדרה כך הנוסחה לאומדן

ה„צ'וקטו“ — הליקופטרי-הובלה המשמש בעיקר להססת ציוד ולפינוי פצועים; יכול גם לשאת 18 חיילים.

למעלה: ה"אירוקור"
אז" — הליקופטר-טור-
ביני מהיר, להובלת ציוד
או להסעת כיתה —
וכן כלי-טיס חמוש
למטו: ה"מוהאוק" —
מטוס טיור וחצפית
חדיש של חיל-הצבא,
לציוד, למיפוי מכ"מי
ול"ראיה אינפרא-אדום"
מה"כלילה.

בעזרה מהאוויר; כלי-הטיס של צבא זה, היו
אמצעי-התנועה-הקרב האורגני השלישי שלו
— כמו כלי-הרכב הקרקעיים, וכמו רגליו
וידיו של הרגלי-הלוחם או התותחן-המסייע.
כדברי ירחון צבא ארה"ב: "שנים תחלופנה
בטרם נעמוד בביור על משמעותן הסופית
של ההחלטות הגורליות שנתקבלו עתה לגבי
ניידות-האוויר של הצבא. אך יתכן כי תוך
עשור שנים, או מקצת יותר, תאפשרנה
מערכות-תעופה מתאימות אף ל"צבא שאינו
דורך עלי קרקע" לבצע, בתוך רובד-האוויר
הסמוך אל האדמה, את המשחק המסורתי
של "תמרון ואש" המסתייעים אהדדי; וכי
מערכות-תעופה אלו תהינה מקובלות כחלק
בלתי נפרד של כוחות הקרקע."

ובמקצת מעל לקרקע. ואילו בשמים-שמעל,
וכן מעבר לתחומי של שדה-הקרב הישיר
יפעל חיל-האוויר הטקטי. הוא אשר יבצע את
המשימות הרגילות והמסורתיות: לקיים עדי-
פוט-באוויר; לבצע תפקידי-אמנעה; לתקוף
אותם יעדי-קרקע הנמצאים מעבר ליכולת-
פגיעתה של האש העצמית אשר לגייסות-
היבשה.

★

המחשבה הטקטית החדשה, המבצבצת-ועולה
בחוגי המחדשים בארה"ב — והמוצאת את
ביטויה במסקנות, "ועדת-האוו" ובסוגי-היח"י
דות החדשים, המוקמים עתה ואשר יוקמו
בקרוב — קובעת כי בעצם: "צבא-קרקע
מסוגל לפעול גם דרך האוויר, מתוך האוויר,

לוחמות שתנועתן ואספקתן בתוך איזור-
הקרבות יתבצעו כמידה גדולה, או בעיקר,
באמצעות הליקופטרים ומטוסים מוצקים ו-
פשוטי-מבנה, המסוגלים לפעול בתוך תוכו
של "מעגל פעילות החייל", בהסתפקם בסי-
דורים פרימיטיביים בלבד לעצמם. צריך
שיהיה ביכולתם להעתיק את יחידות-הקרקע
ממקום אחד באיזור-הקרבות למשנהו, בכל פעם
שיהיה ראוי לעשות כן מבחינה טקטית (וכאן
— אחד ההבדלים העיקריים לעומת הטיפוס
של יחידה מוצנחת שהיה מקובל עד כה, אשר
משהוצנחה — אבדה לה תכונת ניידות-
האוויר שלה). כלי-הטיס שיפעלו כך הועדו
לטוס נמוך מעל לאיזור-הקרב הבלתי-אמצעי,
לחיות עם החייל בשדה, ולקבל שם את
תחזוקתם. יכולתם לפעול כך ובכ"ז, "לשרוד-
בחיים" — תהיה מותנית בחימושם, בכושרם
לתמרון ולסגל את תנועתם אל פני-הקרקע
שמתחתם — וכן ב"דגם" כזה של פעולות-
טקטיות אשר ישרור בו תיאום, "עילאי" ביום
לבין עצמם ובין לבין יחידות-הקרקע, ושבו
תפקידם הראשוני הוא — לתרום לעדיפות-
הלוחמה בקרב-הקרקע עלידי מתן ניידות-
שדה-קרב משופרת ליחידות-הקרקע הלוחמות.
ולסיום. כיצד נראת "תמונת-הקרב" האופיי-
נית להם? הרי קוויה בקיצור:

"כלי-טיור אויריים — כגון המטוס, מוהאוק'
— הם שיגלו ויאכנו את האויב. יחידות, חיל-
פרשים אוירי' בהליקופטרים תרתקנה בהת-
קפותיהן אויב זה אל הקרקע — בעוד
שיחידות-משנה של, גדוד חי"ר לסער-אווירי'
מגיעים למקום בהטס. בלחימתם נגד אויב זה
יסתייעו בסיוע רבי-עצמה שיוגש עלידי
הארטילריה-המעופפת: הליקופטרים, וכן מטו-
סים מנמיכי-טוס ומאיטי-טוס, החמושים במק-
לעים וברקטות. כל זה יתרחש על הקרקע

